IV. IDEM Cantuariensi Archiepiscopo [2], & ejus Suffraganeis. [c. an. 1165. *Romæ in Angliam.*]

Si ordinatio vacantis Ecclesiæ etiam patronatæ ex justa causa differtur, est ibi per Episcopum Oeconomus ponendus.

CUm vos [k] plerumque oporteat ordinationem Ecclesiarum differre, pro eo quòd quandoque personæ vobis minùs idoneæ præfentantur, aut inter vos & Præfentatores alia de causa radix diffensionis emerserit [l]; ¶ *Et infrà a.*] Fraternitati vestræ mandamus, quatenus si quando in vacantibus Ecclesiis, in quibus Ecclesiastica persona præsentationem non habet, vel quia personæ minùs idoneæ præfentantur, vel alia de causa de Jure personas non potueritis in eis instituere; appellatione remota [m] ponatis Oeconomos, qui debeant fructus percipere, & eos aut in Ecclesiarum utilitatem expendere, aut futuris personis fideliter reservare.

[k] *Cap. 5. eod. tit. in 1. Compil. & post Conc. Later. p. 15. c. 21.*

[l] emergit.

[m] cessante.

[*a Providendum est vobis, ne occasione hujus dissensionis & scandali, interim fructus illarum Ecclesiarum depereant, aut eis in spiritualibus gravia proventant detrimenta. Inde est quòd*]

¶ PITH. [2] *Cantuarienf. Archiep.*] Matth. Paris, *pag.* 330.

V. IDEM Cantuarien Archiepiscopo. [c. an. 1165. *Romæ in Angliam.*]

Si constat Ordinario, quòd absolutus à Papa suppressit veram causam quare fuerat excommunicatus; debet illum remittere ad Papam. Si verò sibi non constat, est tamen sibi urgens suspicio contra eum; debet cogere eum se purgare.

[n] *Cap. 7. eod. tit. in 1. Compil. & post Conc. Later. p. 31. c. 4.*

EX parte [n] tua: [*Et infrà a.*] Quia nos consulere voluisti, utrùm illorum [3] absolutio teneat, qui (occultatis excessibus, pro quibus excommunicati fuerant) absolutionis beneficium per Sedem Apostolicam meruerunt, suæ excommunicationis causam aliam prætendentes [4]. † Taliter respondemus, quòd si ita tibi constiterit; debes eos Ecclesiasticâ censurâ compellere cum literis tuis rei veritatem continentibus, ad Sedem Apostolicam redire. Si verò tibi [o] non constiterit, & eos suspectos habueris, quòd confessi non fuerint veritatem; ipsos compellere debes exinde coram te, quòd veritatem confessi fuerint, purgationem præstare.

[o] Sensus horum verborum talis est: *si suspecti sunt quòd non dixerint Papæ veritatem, compellendi sunt ad purgandam eam suspicionem, ut inde colligatur eos verum dixisse.*

[*a Nobis constanti assertione propositum est, quòd interdum quidam pro certis causis excommunicati, Sedem Apostolicam visitant, & reticentes causas, pro quibus sunt vinculo excommunicationis astricti, de absolutione Literas deferunt, continentes eos ad Sedem Apostolicam accessisse, & auditis confessionibus suis, absolutionis beneficium meruisse. Unde*]

¶ PITH. [3] *Illorum.*] *Illa.*

[4] *Prætendentes.*] V. C. addit, *tuæ consultationi.*

VI. CELESTINUS III. [c. an. 1194. *Romæ.*]

Si ex desidia vel malitia Delegati Papæ quis perseveret in peccato, Ordinarius loci potest supplere, non obstante quòd causa fuerit Delegato commissa. Hoc dicit, & est casus notabilis & singularis.

[p] *Cap. 2. eod. tit. in 11. Compil.*

SIgnificavit [p] nobis tua Fraternitas, quòd quidam de Parochianis tuis, cùm pro illicita [q] consanguinitatis & affinitatis copula excommunicationae notantur; ad Judices remotiores ab Apostolica Sede Literas impetrant: per quas cùm ab excommunicatione fuerint absoluti; quia dicti Delegati ad locum, ubi testes produci valeant, nec accedunt, nec aliquos pro eorum receptione transmittunt, in prænominata nefariæ conjunctionis copula remanent, & causa debitum non sortitur effectum. [*Et infrà a.*] † Cùm itaque pro malitia vel desidia Judicis Delegati non debeat quis ad remanendum in copula conjunctionis iniquæ sufragium invenire; tale damus tuæ Fraternitati responsum, quòd quoties ea, quæ prædiximus in tua diœcesi evenire contigerit; licitè potes taliter absolutos in pristinam excommunicationis sententiam revocare, ipsosque tamdiu eâdem sententiâ tenere ligatos, donec causa in receptione testium, & in aliis legitimum incipiat habere progressum.

[q] Vide Conc. Trid. *sess. 24. in decr. de reformat. per multa capita.*

[*a Unde postulasti a nobis, quid tibi sit in tali articulo faciendum.*]

[r] *al.* Auxitano.

VII. INNOCENTIUS III. Ausitano [r] Archiepiscopo [5]. [an. 1198. *Romæ in Galliam.*]

Ordinarius supplet negligentiam Abbatis, non revocantis Monachum vagabundum.

[s] *Cap. 1. eod. tit. in 111. Compil.*

QUantò [s] devotio Religiosorum [*Et infrà a.*] Ad Audientiam nostram noveritis pervenisse, quòd Monachi, Canonici, & alii Regulares tuæ provinciæ; cùm deberent potiùs in claustro juxta Regularia constituta divinis obsequiis vigilare, de obedientiis & reditibus, quorum curam gesserunt peculiâ congregatâ claustrum abhorrentes, per Curias Principum & Potentum discurrere non verentur; [*Et infrà β.*] † Mandamus, quatenus quoscumque tales inveneris; nisi ad commonitionem tuam resipuerint, ut proprium in manibus Prælatorum suorum sine difficultate relignent, convertendum in utilitatem domûs, secundum Abbatis consilium, & Regularem vitam observent: si Prælati eorum post tuam commonitionem id exequi negligenter omiserint; per suspensionem Officii & Beneficii appellatione remota compellas.

[*a Virorum studiosius mandatis Divinis inhæret, & Creatori suo placere per omnia opera sanctæ conversationis intendit; tantò humani generis inimicus ad seductionem eorum, suæ fraudis malignitate laborat, & variis modis eis præbet materiam excedendi, & animas eorum inextricabili laqueo nititur irretire.*]

[*β Et muneribus suis illorum sibi gratiam & favorem acquirunt, ac de ipsorum familiaritate confisi in Conventu suo graves dissensiones commovent, & ceterorum humilitatem in spiritu arrogantiæ contemnentes, mandatis Prælatorum suorum inobedientes, contumaces existunt, & contra illorum prohibitionem Secularium negotiorum sollicitudinibus se immergunt. Quoniam igitur propter hoc ordo Religionis non modicum enervatur; fr. t. per.*]

¶ PITH. [5] *Ausitano Archiepisc.*] *Ausetano.* Suritta *pag.* 99. Esd. inter epist. Innocent. *pag.* 48.

VIII. IDEM Rotomagen. Archiepiscopo, & ejus Suffraganeis. [an. 1198. *Romæ in Galliam.*]

Ab uno Episcopo excommunicatus, ab aliis est vitandus. Et Archiepiscopus per querelam aditus, non absolvet, nisi primò remittat.

AD reprimendam [t] malitiam Perversorum, pœnæ certæ sunt in Canonibus constitutæ: quas sicut latas à vobis interdum in Subditos, vultis inviolabiliter observari, ita latas ab aliis debetis inviolabiliter observare. Ideóque mandamus, quatenus sententias, quas Lexovien. Episcopus duxerit in Subditos suos canonicè promulgandas; & vos ipsi fervetis, & à vestris Subditis faciatis inviolabiliter observari.

[t] *Cap. 2. eod. tit. in 111. Compil.*

§. 1. Tu verò, frater Archiepiscope (cùm excommunicationis sententia per appellationis non suspendatur objectum) si quis excommunicatus ab Episcopo, de injusta tibi fuerit excommunicatione conquestus; ad ipsum (ei quasi Coëpiscopo deferens) absolvendum secundùm Ecclesiæ formam remittas: qui si noluerit ipsum absolvere, tu (recepta cautione juratoria) absolutionis munus ei poteris exhibere; ita tamen, quòd nisi legitimè tibi constiterit eum contra justitiam excommunicatum fuisse, ex debito tibi juramenti præcipias, ut super eo, de quo fuerit excommunicatione notatus [u], eidem Episcopo satisfaciat competenter. Quod si facere contempserit; eum in excommunicationis sententiam appellatione remotâ, reducere non omittas.

[u] *al.* notatus: *nam* innodatus, *in nullo manuscr. reperitur.*

IX. IDEM Turonensi [x 6] Archiepiscopo. [an. 1198. *Romæ in Syriam.*]

De causis Subditorum Archiepiscoporum & Episcoporum suorum Patriarcha non cognoscit; nisi per appellationem legitimam, aut vigore consuetudinis seu privilegii.

[x] *al.* Tirensi.

DUo [y] simul, [*Et infrà a.*] Consultationi tuæ taliter respondemus, quòd cùm sit in Canonibus definitum Primates, vel Patriarchas nihil juris præ ceteris habere, nisi quantùm sacri Canones concedunt, vel [z] prisca illis consuetudo contulit ab antiquo; ita ut secundùm Nicænas regulas [a] sua privilegia ferventur Ecclesiis, præterquam si Apostolica Sedes aliquam Ecclesiam vel Rectorem ipsius quolibet speciali privilegio decreverit honorare: quamdiu Clerici tui coram te voluerint stare Juri, compelli non debent Judicium Patriarchæ subire; nisi causa per appellationem ad ejus audientiam perferatur, aut ei aliquid super hoc à Sede Apostolica sit indultum.

[y] *Cap. 3. eod. tit. in 111. Compil.*

[z] *al.* &

[a] Has habet in d. Conc. *Cæn. 6. & 7.*

[*a Consultationem scilicet & querimoniam unica tuæ Fraternitatis petitio continebat, per quam à venerabili Fratre nostro Hierosolymitano Patriarcha querebaris Clericos tuos injustè gravari: qui eos spreto judicio tuo, coram quo parati sunt de se querimoniam deponentibus justitiam exhibere; licèt ad eum per appellationem causa minimè deferatur; coram se respondere compellit; & utrum ad id possint de jure compelli per nostras postulatas Literas edoceri. Volentes igitur tibi super gravaminibus prædictis providere.*]

¶ PITH. [6] *Turonenfi.*] Meliùs, *Tyrenfi*: qui fuberat Hierosolymitano Patriarchæ. Guillelm. Tyrius *lib. 4. Hist. cap. 13. & 23. & lib. 13.* Extat verò Innocentii epistola, *pag.* 327.

X. IDEM Turonensi Archiepiscopo. [an. 1198. *Romæ in Galliam.*]

Archiepiscopus impeditus potest consecrationem sui Suffraganei alteri committere; & Consecrandus tenetur ab illo Commissario munus consecrationis recipere.

[b] *Cap. 4. eod. tit. in 111. Compil.*

QUòd Sedem [b] Apostolicam, [*Et infrà a.*] Nos siquidem consuluisti, utrùm si aliqua infirmitate, vel aliâ justâ causâ detentus, aliquem Suffragaeorum tuorum consecrare non posses; alicui Coëpiscoporum tuorum vices tuas committere licitum tibi esset: [*Et infrà β.*]

† Consultationi tuæ taliter respondemus, quòd in tali articulo constituto & tuas vices (ut dictum est) tibi committere licet, & Consecrandus munus debet ab eo consecrationis [c] accipere [d], cui eas duxeris committendas; dummodo Catholicus habeatur, & impedimentum ei ex subtractione gratiæ Apostolicæ Sedis non obstitat.

[c] *al.* à consecratore.

[d] Vide *l. ult. C. qui pro sua jurisdict.*

[*a Consulis super his, quæ dubia tibi existunt, gratum geri-*

mus & acceptum, & tua exinde Fraternitas videtur meritò commendanda; cum Lex Divinæ constitutionis eamdem Sedem posuit totius orbis terrarum magistram, ut quidquid dubitatur ab aliquo, ab ea tamdem ejusdem ratio requiratur.]

[*β Et utrum Electus, qui pro consecratione instaret, ab eo, cui vices tuas taliter commisisses, deberet licitè consecrari.*]

[c] *Cap. 5. eod. tit. in 111. Compil.*

[f] Quæ hic desunt require *ex c. pastoralis, sup. de off. Jud. delegati.*

[g] requisitum.

[h] Ratio est quia judicare est publicum Jus, *l. munerum, §. judicandi, ff. de mun. & hon. & l. un. C. qui pro sua jurisd.*

[i] Metropolitica.

[k] Hic in omnibus impressis habetur dictio, *Ordinario*, quæ deest in antiquioribus exemplarib. In recentioribus ex margine irrepsit in textum. Ex Glo. tamen constat non fuisse à Raymundo positam, aliàs frustrà explicasset Bernardus.

[l] Infero ergo, quòd habet ea quæ sunt meri & mixti imperii, per *l. jubere cavere, ff. de jurisd. omn. judic.*

[m] Quia in mortis articulo nulla est criminum aut casuum reservatio: & ideò omnes Sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibuslibet peccatis & censuris absolvere possunt. Concil. Trid. *sess. 14. c. 7. de casuum reserv.*

[n] *Cap. 6. eod. tit. in 111. Compil.*

[o] *Hæc verba*, juxta Canonicas sanctiones, *desunt in antiquis exemplarib.*

[p] *In omnibus antiquis ita*: quia multa & gravia committere proponuntur.

[q] derogari.

[r] *Cap. 7.*

[f] *Cap. 1. eod. tit. in IV. Compil.*

[t] Qua autem ratione Prælati subditorum excessus corrigere debeant, præscripsit Concil. Trid. *sess. 13. de reform. c. 1.*

XI. IDEM Episcopo Heliensi. [c. an. 1204. *Romæ in Angliam.*]

Archiepiscopus causam ad se per appellationem delatam, Subditis Suffraganei committere potest; non tamen ad ipsam suscipiendam compellere potest. Hoc dicit usque ad §. Præterea.

PAstoralis [e] officii, *Et infrà* [f]. Ex parte tua fuit insuper quæsitum [g]; utrùm si aliqua causa fuerit ad Archiepiscopum per appellationem delata, possit eamdem jure ordinariæ potestatis Suffraganei sui Subdito delegare; vel animadvertere in eumdem [h], si causam renuerit suscipere delegatam?

† Ad quod respondemus, quòd Archiepiscopus ipsum ad suscipiendam delegationem hujusmodi compellere nequit invitum; cùm in eum (exceptis quibusdam articulis) nullam habeat potestatem; licèt Episcopus suus eidem sit Metropolitana [i] lege subjectus: *Et infrà.*

Mortuo Delegato Papæ qui excommunicavit Reum, vel Actorem in possessionem induxit; si ejus Successor in delegatione succedit, absolvere & restituere possessionem potest: alias solus Papa restituet & absolvet, præterquam in mortis articulo: Ne tamen currat annalis præscriptio Reus coram Ordinario, vel publicis personis de stando juri cautionem præstabit. Hoc dicit.

§. 1. Præterea postulasti, an alicui [k] liceat sine speciali mandato Apostolicæ Sedis (Delegato, qui Reum propter contumaciam manifestam excommunicationis vinculo innodavit, vel Petitorem causâ rei servandæ in possessionem petitorum induxit, rebus humanis exempto) eidem volenti juri parere absolutionis beneficium impartiri, & possessionem restituere infra annùm: sufficienti recepta primitùs cautione [l].

† Ad quod dicimus, quòd cùm Delegatus quantùm ad illud, sit major Ordinario; sine mandato Summi Pontificis excommunicatus ab hujusmodi Delegato non potest per alium (præterquam in mortis articulo [m]) absolutionis gratiam obtinere: nisi forsan Delegatus talis extiterit, cui alius succedat in onere & honore. Nec per alium, quàm per summum Pontificem recuperare poterit possessionem amissam. Verumtamen ne alius post annum vetus efficiatur possessor; coram Ordinario, vel si ejus copiam habere nequiverit, coram publicis & honestis personis (ut quasi præscriptionem interrumpat annalem) offerre ac præstare, quòd juri parebit, poterit cautionem, ut sic post annum recuperare possessionem per Sedem Apostolicam mereatur.

XII. IDEM Archiepiscopo Senonen. [7] [an. 1207. *Romæ in Galliam.*]

Papa per Rescriptum, quo mandat Ordinario ut Subditos suos corrigat, non facit ex hoc ipsum Delegatum; ideò ab eo poterit appellari ad proximum Superiorem, sicut si Papa nullum mandatum fecisset. Hoc dicit.

LIcèt [n] in corrigendis excessibus juxta Canonicas sanctiones [o] appellationis sit diffugium interclusum, & ideò Parisien. Episcopus cùm à nobis receperit in mandatis, ut tam circa Viros Religiosos, quàm etiam Clericos seculares suæ jurisdictioni subjectos, qui multa & gravia crimina committere proponunt [p], inquirat & corrigat appellatione remota, quæ viderit corrigenda, statuens ad reformationem eorum, quod regulare fuerit, & honestum. † Quia tamen intentionis nostræ nec fuit, nec esse debuit juridictioni tuæ per Mandatum hujusmodi derogare: præsentium autoritate duximus declarandum, quòd si in inquisitionibus ab eodem Episcopo, non tamquam Delegato, sed tamquam Ordinario faciendis, aliquis casus emerserit, in quo licitum sit ad Sedem Metropolitanam appellare; prædicti occasione mandati autoritati tuæ, quò minùs ad te tamquam ad Metropolitanum appellari valeat, nolumus aliquatenus derogare [q].

¶ PITH. [7] *Senonenfi.*] *Senenfi.* Magister Petr. de Corbolio, vir inæstimabilis literaturæ, ac senectutis bonæ. Vincentius *lib. 30. cap. 124.* Petr. Blesens. *epist. 179.* Extat inter epistolas Innocentii, *pag.* 37.

XIII. IDEM in Concilio generali [r]. [an. 1215. *Romæ.*]

Prælati Subditos corrigunt, & reformant appellatione remota, vel consuetudine non obstante. Si tamen Capitulum consuevit corrigere excessus Canonicorum, si intra terminum ab Episcopo præfigendum non facit; ipse Episcopus hoc faciet. Hoc dicit usque ad §. Ceterum.

IRrefragabili [f] constitutione sancimus, ut Ecclesiarum Prælati ad corrigendum Subditorum excessus, maximè Clericorum, & reformandos mores prudenter ac diligenter intendant [t], ne sanguis eorum de suis manibus requiratur. Ut autem correctionis & reformationis officium liberè valeant exercere, decernimus ut executionem ipsorum nulla consuetudo, vel appellatio valeat impedire, nisi formam in talibus excessibus observandam. Excessus tamen Canonicorum Cathedralis Ecclesiæ, qui consueverunt corrigi per Capitulum; per ipsum in illis Ecclesiis, qui talem hactenus consuetudinem habuerunt, ad commonitionem vel [u] justionem Episcopi corrigantur, intra terminum competentem ab eo [x] præfigendum: alioquin extunc Episcopus Deum habens præ oculis, ipsos ut animarum cura requirit, per censuram Ecclesiasticam corrigere non postponat.

[u] 24. [x] *al.* Episcopo.

Si Canonici sine manifesta & rationabili causa (maximè in contemptum Episcopi) cessant à Divinis: Episcopus cessationem non servabit, & Metropolitanus vice Papæ cognoscet. Hoc dicit.

§. 1. Cetertim si Canonici absque manifesta & rationabili causa (maximè in contemptum Episcopi) cessaverint à Divinis; Episcopus, si voluerit, nihilominus celebret in Ecclesia Cathedrali, & Metropolitanus ad querelam ipsius, tamquam super huo Delegatus à nobis taliter eos per censuram Ecclesiasticam cognita veritate castiget, quòd pœnæ metu talia de cetero non præsumant.

Prælatus in impositione pœnæ cavere debet à quæstu pecuniæ, & ab omni alio gravamine. Hoc dicit usque ad finem.

§. 2. Provideant itaque diligenter Ecclesiarum Prælati, ut hoc salutare statutum ad quæstum [y] pecuniæ, vel gravamen aliud non convertant: sed istud studiosè ac fideliter exequantur, si Canonicam velint effugere ultionem; quoniam super his Sedes Apostolica, autore Domino, attentissimè vigilabit.

[y] infrà *de pœn. cap. licèt.*

XIV. IDEM in eodem [z]. [an. 1215. *Romæ.*]

Cùm in civitate vel diœcesi sunt populi diversarum Linguarum, Episcopus debet providere eis per Viros idoneos, qui secundùm varietatem Linguarum Officia eis celebrent, & Sacramenta ministrent. Et si urgens est necessitas, constituet sibi Vicarium Pontificem illius Linguæ; non tamen propter hoc eadem diœcesis debet habere duos Episcopos.

[z] *Cap. 9.*

QUoniam [a] in plerisque partibus intra eamdem civitatem atque diœcesim permixti sunt populi diversarum Linguarum, habentes sub una fide varios ritus & mores; districtè præcipimus, ut Pontifices hujusmodi civitatum, sive diœcesum provideant Viros idoneos, qui secundùm diversitates rituum & Linguarum, Divina illis Officia celebrent, & Ecclesiastica Sacramenta ministrent, intruendo eos verbo pariter & exemplo. Prohibemus autem omnino ne una eademque Civitas sive diœcesis diversos Pontifices habeat, tamquam unum corpus diversa capita [b] quasi monstrum. Sed si propter prædictas [c] causas urgens necessitas postulaverit, Pontifex loci Catholicum Præsulem Nationibus illis conformem, provida deliberatione constituat sibi Vicarium in prædictis, qui ei per omnia sit obediens & subjectus. Unde [d] si quis aliter se ingesserit, excommunicationis se noverit mucrone percussum: & si nec sic resipuerit, ab omni ministerio Ecclesiastico deponendum, adhibito (si necesse fuerit) brachio seculari, ad tantam insolentiam [e] repellendam.

[a] *Cap. 2. eod. tit. in IV. Compil.* Vide Lud. Gomez *in Reg. Conc. de Idiom.* ubi plura tradit de Linguarum similitudine & diversitate huc spectantia.

[b] *al.* diversa habens capita, &c.

[c] præscriptas.

[d] *al.* Verùm.

[e] insolertiam.

XV. IDEM in eodem [f]. [an. 1215. *Romæ.*]

Episcopi, qui per se non possunt, tenentur assumere idoneos, qui suppleant suo loco, quoad prædicationes, visitationes, & confessionum auditiones: & ut possint Episcopi reperire tales, præcipit in Ecclesiis Cathedralibus & Collegiatis tales instituti.

[f] *Cap. 10. Compil.*

INter cetera [g], quæ ad salutem spectant populi Christiani, pabulum verbi Dei permaximè sibi noscitur esse necessarium: quia sicut corpus materiali, sic anima spirituali cibo nutritur; eò quòd non in solo pane [h] vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Unde [i] cùm sæpè contingat quòd Episcopi propter suas occupationes multiplices, vel invalitudines corporales, aut hostiles incursus, seu occasiones alias (ne dicamus defectum scientiæ, quod in eis reprobandum est omnino, nec de cetero tolerandum) per seipsos non sufficiunt ministrare verbum Dei populo, maximè per amplas diœceses & diffusas; generali constitutione sancimus, ut Episcopi Viros idoneos ad sanctæ prædicationis officium salubriter exequendum assumant potentes in opere & sermone, qui plebes sibi commissas vice ipsorum (cùm per se iidem nequiverint) solicitè visitantes, eas verbo ædificent & exemplo: quibus ipsi cùm indiguerint, congruè necessaria [k] subministrent; ne pro necessariorum defectu compellantur desistere ab incepto. Unde præcipimus, tam in Cathedralibus, quàm in aliis Conventualibus Ecclesiis, Viros idoneos ordinari, quos Episcopi possint coadjutores & cooperatores habere, non solùm in prædicationis officio, verùm etiam in audiendis confessionibus, & pœnitentiis injungendis, ac ceteris quæ ad salutem pertinent animarum. Si quis autem hoc adimplere neglexerit, districtæ subjaceat ultioni.

[g] *Cap. 3. eod. tit. in IV. Compil.*

[h] *Matth. 4. Lucæ 4. Deut. 8.*

[i] Conc. Trid. *sess. 5. c. 2. sub Rubr. decretum de reformatione, c. 4.* Concordat Concil. Carthag. IV. *c. 20. &* Conc. Rem. *c. 14.*

[k] Salarium habere debent per Doctores *in l. jurisperitos, ff. de excus. tut. & in Clem. cùm ab omni, de vita & honest. Cler.*

XVI. HONORIUS III. Episcopo Assisinatin. [8] [c. an. 1218. *Romæ in Umbriam.*]

Episcopus in Ecclesiis diœcesis suæ debet esse contentus Juribus Episcopalibus: & quæ sint Jura Episcopalia declarat.

COnquerente Oeconomo Monasterii sancti Benedicti Montis Subasii [9] nobis innotuit, quòd tu Juribus Episcopali-